

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1502/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у ванпарничном предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Аврамов, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Рж г 372/20 од 13.08.2020. године, у седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ, одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Рж г 372/20 од 13.08.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Рж г 372/20 од 13.08.2020. године.

Образложење

Решењем Трећег основног суда у Београду Р4 П 162/19 од 12.09.2019. године, одбијен је приговор предлагача којим је тражио да се утврди повреда права туженог АА на суђење у разумном року у поступку пред Трећим основним судом у Београду П 1307/17, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду Рж г 372/20 од 13.08.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и првостепено решење потврђено. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења, предлагач је благовремено изјавио ревизију са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија предлагача није дозвољена.

Наиме, према одредби члана 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/2005/, 85/20212, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. став 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

У овом случају не ради се о имовинско-правном спору, већ о поступку за утврђење повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правноснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према одредби члана 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић